

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. lapkričio 10 d.*¹

„Aplinkos apsauga – Reglamentai (EB) Nr. 1013/2006 ir 1418/2007 – Atliekų vežimo kontrolė – Naudotų katalizatorių eksporto į Libaną draudimas“

Byloje C-405/10

dėl *Amtsgericht Bruchsal* (Vokietija) 2010 m. liepos 26 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. rugpjūčio 10 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą baudžiamojoje byloje prieš

QB

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai A. Prechal, K. Schiemann (pranešėjas), L. Bay Larsen ir E. Jarašiūnas,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. birželio 16 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- QB, atstovaujamos advokato S. Jäger,
- Italijos vyriausybės, atstovaujamos G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* G. Aiello,
- Europos Komisijos, atstovaujamos A. Marghelis ir G. Wilms,

susipažinęs su 2011 m. liepos 21 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo (OL L 190, p. 1) 37 straipsnio bei 2007 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1418/2007 dėl tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 III arba IIIA priede išvardytų naudoti skirtų atliekų eksporto į tam tikras šalis, kurioms netaikomas

* Proceso kalba: vokiečių.

EBPO sprendimas dėl atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės (OL L 316, p. 6), iš dalies pakeisto 2008 m. liepos 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 740/2008 (OL L 201, p. 36, toliau – Reglamentas Nr. 1418/2007), nuostatų išaiškinimo.

- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant baudžiamąją bylą, iškeltą QB, nes ji išsiuntė autokatalizatorius iš Vokietijos į Nyderlandus, ketindama juos eksportuoti į Libaną.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Reglamento Nr. 1013/2006 1 ir 42 konstatuojamosiose dalyse nurodyta, kad juo siekiama užtikrinti aplinkos apsaugą vežant atliekas.
- 4 Reglamento 26 ir 28 konstatuojamosiose dalyse pabrėžiama, kad, kalbant apie eksportą iš Europos Sąjungos į trečiąsias šalis, ši apsauga, be kita ko, taikoma ir „atitinkamų šalių aplinkai“. Reglamento 33 konstatuojamojoje dalyje šiuo klausimu patikslinama, kad „eksportuojant iš [Sąjungos], kai toks eksportas neuždraustas, turėtų būti siekiama užtikrinti, kad atliekos jų vežimo metu, taip pat ir jas naudojant ar šalinant trečiojoje paskirties šalyje, būtų tvarkomos aplinkosaugai saugiu būdu“.
- 5 Kaip matyti iš Reglamento Nr. 1013/2006 3 konstatuojamosios dalies, šiuo reglamentu, kaip, be kita ko, ir 1993 m. vasario 1 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 259/93 dėl atliekų vežimo Europos bendrijos viduje, į Bendriją ir iš jos priežiūros ir kontrolės (OL L 30, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 176), kuris buvo juo pakeistas, siekiama užtikrinti, kad būtų įgyventi įsipareigojimai pagal 1989 m. kovo 22 d. Bazelyje pasirašytos Konvencijos dėl pavojingų atliekų tarpvalstybinių pervežimų bei jų tvarkymo kontrolės, kuri Bendrijos vardu buvo patvirtinta 1993 m. vasario 1 d. Tarybos sprendimu Nr. 93/98/EEB (OL L 39, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 18 t., p. 301; toliau – Bazelio konvencija).
- 6 Reglamento Nr. 1013/2006 5 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad juo taip pat siekiama įtraukti į Sąjungos teisės aktus Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos (EBPO) tarybos sprendimo C(2001)107, galutinis, dėl Sprendimo C(92)39, galutinis, dėl naudojimui skirtų atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės peržiūros (toliau – EBPO sprendimas), turinį siekiant atliekų sąrašus suderinti su Bazelio konvencija ir peržiūrėti tam tikrus kitus reikalavimus.
- 7 Todėl, kaip matyti iš Reglamento Nr. 1013/2006 1 straipsnio 1 dalies, jame nustatytas atliekų vežimo procedūrų ir kontrolės režimas, priklausantis nuo atliekų kilmės, paskirties vietos ir vežimo maršruto, vežamų atliekų tipo ir jų tvarkymo būdo paskirties vietoje.
- 8 IV dalies „Eksportas iš Bendrijos į trečiąsias šalis“ 2 skyriaus „Naudojimui [Naudoti] skirtų atliekų eksportas“ I skirsnyje „Eksportas į šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas“ įtvirtinto 36 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Toliau nurodytų atliekų, skirtų naudoti šalyse, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, eksportas iš [Sąjungos] yra draudžiamas:

- a) V priede išvardytų pavojingų atliekų;

<...>

- f) atliekų, kurių importą paskirties šalis uždraudė; <...>

<...>“

- 9 Taip pat Reglamento Nr. 1013/2006 1 skirsnyje įtvirtinto 37 straipsnio 1–3 dalyse numatyta:

„1. Dėl III ar IIIA prieduose išvardytų atliekų, kurių eksportas neuždraustas pagal 36 straipsnį, Komisija per 20 dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo į kiekvieną šalį, kurioje netaikomas EBPO sprendimas, siunčia prašymą raštu siekdama:

- i) raštiško patvirtinimo, kad atliekos gali būti eksportuojamos iš [Sąjungos] naudoti toje šalyje; ir
- ii) nurodymo, kokia kontrolės procedūra bus taikoma, jei bus, paskirties šalyje.

Šalims, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, suteikiama galimybė pasirinkti:

- a) uždraudimą; arba
- b) 35 straipsnyje apibūdintą išankstinio raštiško pranešimo ir leidimo procedūrą; arba
- c) kad paskirties šalyje nebūtų vykdoma kontrolė.

2. Iki šio reglamento taikymo dienos Komisija, atsižvelgdama į visus pagal 1 dalį gautus atsakymus, priima reglamentą <...>.

Jei šalis nepateikė 1 dalyje nurodyto patvirtinimo, arba jei su šalimi dėl kokių nors priežasčių nebuvo susisiekiama, taikomas 1 dalies b punktas.

<...>

3. Jei savo atsakyme šalis nurodo, kad tam tikriems atliekų vežimams netaikoma kontrolė, šiems vežimams taikomas, *mutatis mutandis*, 18 straipsnis.“

- 10 Pagal Reglamento Nr. 1013/2006 35 straipsnį vežant atliekas, kurioms taikoma ši nuostata, turi būti taikoma išsiuntimo ir paskirties šalių kompetentingų institucijų išankstinio rašytinio pranešimo ir pritarimo procedūra.
- 11 Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnyje nustatyta, kad vežant atliekas, kurioms taikoma ši nuostata, turi būti taikomi reikalavimai, susiję su informacija. Šiame straipsnyje numatyta, kad šias atliekas turi lydėti tam tikri dokumentai ir turi būti pateiktas įrodymas, kad yra sudaryta vežimą organizuojančio asmens ir naudoti skirtų atliekų gavėjo sutartis, kuri, be kita ko, turi galioti nuo vežimo pradžios.
- 12 Reglamento Nr. 1013/2006 III priedo „Atliekų, kurioms taikomi 18 straipsnyje numatyti bendri informacijos reikalavimai, sąrašas (atliekos, išvardytos žaliajame sąrašė)“ I dalyje, be kita ko, nurodyta, kad Bazelio konvencijos IX priede, kuris yra perkeltas į šio reglamento V priedo I dalies B sąrašą, išvardytoms atliekoms taikomi 18 straipsnyje numatyti bendri informacijos reikalavimai.
- 13 Reglamento Nr. 1013/2006 V priedo 1 dalies B sąrašė, be kita ko, numatytos šios atliekų kategorijos:

„B1120 Panaudoti katalizatoriai, išskyrus skysčius, naudotus kaip katalizatoriai, kuriuose yra nors viena iš šių medžiagų:

- pereinamieji metalai, išskyrus A sąrašė nurodytas katalizatorių atliekas (panaudoti katalizatoriai, skysčiai, naudojami kaip katalizatoriai ar kiti katalizatoriai)

<...>

– lantanidai (retųjų žemių metalai):

<...>“

14 Reglamento Nr. 1418/2007 1 ir 6 konstatuojamosiose dalyse numatyta:

„1. Komisija pagal Reglamento <...> Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalį kiekvienai šaliai, kuriai netaikomas [EBPO sprendimas], išsiuntė rašytinį prašymą raštu pateikti patvirtinimą, kad minėto reglamento III arba IIIA priede išvardytos atliekos, kurių eksportas neuždraustas pagal to reglamento 36 straipsnį, gali būti eksportuojamos iš [Sajungos] naudoti toje šalyje bei paprašė nurodyti, kokia kontrolės procedūra (jei procedūra taikoma) būtų taikoma paskirties šalyje.

<...>

6. Kai kurios šalys atsakymuose nurodė, kad ketina vykdyti pagal nacionalinės teisės aktus taikomas kontrolės procedūras, kurios skiriasi nuo Reglamento <...> Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalyje numatytų procedūrų. Be to, ir pagal Reglamento <...> Nr. 1013/2006 37 straipsnio 3 dalį tokiam atliekų vežimui to reglamento 18 straipsnis turėtų būti taikomas *mutatis mutandis*, išskyrus jei atliekoms taip pat taikoma išankstinio raštiško pranešimo ir leidimo procedūra.“

15 Iš bylos medžiagos matyti, kad 2007 m. birželio 23 d. laišku Libano Respublika atsakė į Komisijos prašymą, nurodytą Reglamento Nr. 1418/2007 1 konstatuojamojoje dalyje. Be kita ko, iš šio laiško teksto matyti, kad atliekų importas į Libaną yra reguliuojamas Bazelio konvencija ir 1997 m. gegužės 19 d. ministro įsakymu. Laiške taip pat buvo pažymėta, kad atsižvelgiant į tai, jog Europos bendrija naudoja skirtingus kodus nei Libano Respublika, pastaroji neprisiima jokios atsakomybės dėl klaidų ar informacijos nepateikimo atsakyme.

16 Prie šio laiško buvo pridėtas Komisijos nusiųstas tipinis klausimynas, kurį užpildė Libano institucijos. Šiame klausimyne jos, be kita ko, nurodė: kadangi 1997 m. gegužės 19 d. ministro įsakymas netaikomas vienai iš klausimyne nurodytų atliekų kategorijos, prie šios kategorijos atliekų buvo pažymėta NA. Prie kodo B1120 ir prie jo priskiriamų atliekų nebuvo taip pažymėta. Kalbant apie šią atliekų kategoriją, pažymėtina, kad institucijos kaip tik pažymėjo klausimyno 1 stulpelį, pavadintą „Šių atliekų importas iš Europos bendrijos yra uždraustas“.

17 Reglamento Nr. 1418/2007 1 straipsnyje numatyta:

„Reglamento <...> Nr. 1013/2006 III arba IIIA priede išvardytų naudoti skirtų atliekų eksportui, kuris nėra uždraustas pagal to reglamento 36 straipsnį, į tam tikras šalis, kurioms netaikomas [EBPO sprendimas], taikomos priede nustatytos procedūros.“

18 Šio reglamento 1a straipsnyje numatyta:

„Kai šalis savo atsakyme į Komisijos raštišką prašymą pagal Reglamento <...> Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalies pirmą punktą [pastraipą] nurodo, kad neuždraus tam tikrų vežimų ir jiems netaikys išankstinio raštiško pranešimo ir leidimo procedūros, aprašytos reglamento 35 straipsnyje, šio reglamento 18 straipsnis tokiems vežimams taikomas *mutatis mutandis*.“

19 Reglamento Nr. 740/2008 priede patikslinama:

„PASTABA. Reglamento <...> Nr. 1013/2006 18 straipsnis taikomas Reglamento (EB) Nr. 1418/2007 priedo c ir d skiltims remiantis šio reglamento 1 straipsniu.“

20 Reglamento Nr. 1418/2007 priede nurodyta:

- a) uždraudimas;
- b) išankstinis raštiškas pranešimas ir leidimas, kaip aprašyta Reglamento <...> Nr. 1013/2006 35 straipsnyje;
- c) kontrolė paskirties šalyje nevykdoma;
- d) paskirties šalyje pagal taikomus nacionalinės teisės aktus bus laikomasi kitų kontrolės procedūrų.
<...>

<...>“

21 Kiek tai susiję su Libanu, B1120 kodas yra paminėtas šio priedo a ir d skiltyse.

Nacionalinės teisės aktai

22 Vokietijos baudžiamojo kodekso (*Strafgesetzbuch*) 326 straipsnio 2 ir 5 dalyse numatyta:

„2. Asmenims, kurie, pažeisdami draudimą arba neturėdami reikiamo leidimo, veža į teritoriją, kur galioja šis įstatymas, iš jos arba per ją šio straipsnio 1 dalyje nurodytas atliekas baudžiami [laisvės atėmimu iki 5 metų arba pinigine bauda].

<...>

5. Jeigu asmuo veiką padarė dėl neatsargumo, jis baudžiamas:

- 1) laisvės atėmimu iki trejų metų arba pinigine bauda 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais,

<...>“

23 Nacionalinio reglamento dėl baudų už atliekų vežimą (*Abfallverbringungsbusgeldverordnung*) 2 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad asmuo, kuris tyčia ar dėl neatsargumo eksportuodamas atliekas pažeidžia Reglamento Nr. 1418/2007, 1 straipsnį ir jo priedo a skiltį, padaro baudžiamąjį nusižengimą, kaip jis suprantamas pagal Atliekų vežimo įstatymo (*Abfallverbringungsgesetz*) 18 straipsnio 1 dalies 18 punkto a papunktį.

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

24 QB vadovauja *ALU-KAT GmbH*, kurios buveinė yra Bruchzalyje (Vokietija) ir kuri, be kita ko, vykdo metalo atliekų naudojimo ir šalinimo veiklą.

25 Prokuratūra kaltina QB, kad ji apie 2009 m. gegužės 25 d. išsiuntė 3 794 autokatalizatorius, kuriuos kaip naudoti arba šalinti skirtas atliekas gavo iš trečiųjų asmenų, į Roterdamą, kur juos sulaikė Nyderlandų muitinė. Šie katalizatoriai vėliau turėjo būti eksportuoti į Libaną. Anot prokuratūros, kaltinamoji žinojo, kad katalizatoriai priskiriami prie Bazelio konvencijos IX priedo B1120 atliekų kategorijos, ir aiškiai suvokė, kad dėl tokio priskyrimo šiuos katalizatorius draudžiama vežti į Libaną pagal Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 2 dalį, skaitomą kartu su Reglamentu Nr. 1418/2007.

- 26 *Amtsgericht Bruchsal*, kuriame buvo nagrinėjama QB baudžiamoji byla remiantis Baudžiamojo kodekso 326 straipsniu ir Nacionalinio reglamento dėl baudų už atliekų vežimą 2 straipsnio 1 dalimi, nurodo, kad jei B1120 kategorijos atliekų nedraudžiama eksportuoti į Libaną, nebūs nusikalstamos veikos, numatytos minėtose nuostatose, sudėtinių dalių.
- 27 Taigi šis teismas turi abejonių šiuo klausimu. Pirma, jis nurodo, kad, kiek tai susiję su Libanu, Reglamento Nr. 1418/2007 priede minėtos kategorijos atliekos yra priskirtos prie a skilties, kurioje numatyta, jog draudžiama importuoti, ir d skilties, kurioje nurodyta, kad paskirties šalyje pagal taikomus nacionalinės teisės aktus bus laikomasi kitų kontrolės procedūrų. Antra, jis pažymi, kad pagal šio reglamento 6 konstatuojamąją dalį kai kurios šalys atsakymuose nurodė, kad ketina vykdyti pagal nacionalinės teisės aktus taikomas kontrolės procedūras, kurios skiriasi nuo Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalyje numatytų procedūrų, pagal jo 37 straipsnio 3 dalį, taigi tokiam atliekų vežimui šio reglamento 18 straipsnis turėtų būti taikomas *mutatis mutandis*, išskyrus jei atliekoms taip pat taikoma išankstinio rašytinio pranešimo ir leidimo procedūra.
- 28 Šiomis aplinkybėmis *Amtsgericht Bruchsal* nusprendė sustabdyti bylą ir Teisingumo Teismui pateikti šį klausimą:

„Ar [Reglamento Nr. 1013/2006] 37 straipsnio nuostatas, skaitomas kartu su [Reglamentu Nr. 1418/2007] reikia aiškinti taip, kad prie [Bazelio konvencijos] IX priedo B1120 atliekų kategorijos priskiriamoms pavojingoms atliekoms taikomas draudimas vežti į Libaną?“

Dėl prejudicinio klausimo

- 29 Pirmiausia reikia pastebėti, kad šiuo atveju iš sprendime pateikti prašymą priimt prejudicinį sprendimą nurodytų teiginių nėra visiškai aišku, koks atliekų tvarkymo būdas turi būti taikomas pagrindinėje byloje nagrinėjamos atliekoms galutinėje paskirties vietoje.
- 30 Todėl reikia priminti, kad jei įvertinus faktines aplinkybes, o tai padaryti priklauso tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo kompetencijai, būtų nustatyta, jog pagrindinėje byloje nagrinėjamos atliekos turėjo būti pašalintos Libane, jų eksportas į šią šalį turėjo būti uždraustas pagal Reglamento Nr. 1013/2006 34 straipsnio 1 ir 2 dalių nuostatas, kuriose iš tiesų numatyta, kad visas šalinti skirtų atliekų eksportas iš Sąjungos yra draudžiamas, išskyrus kai eksportuojamos atliekos, skirtos šalinti Europos laisvosios prekybos asociacijos (ELPA) šalyse, kurios taip pat yra pasirašiusios Bazelio konvenciją.
- 31 Vis dėlto nagrinėjamu atveju prejudiciniame klausime nurodytos Sąjungos teisės nuostatos yra išimtinai susijusios su naudoti skirtų atliekų eksportu iš Sąjungos.
- 32 Šiuo atžvilgiu reikia pabrėžti, kad pagal Reglamento Nr. 1013/2006 36 straipsnio 1 dalies f punktą atliekų, kurių importą paskirties šalis uždraudė, skirtų naudoti šalyse, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, eksportas iš Sąjungos yra draudžiamas. Aišku, kad Libano Respublika priklauso šiai šalių, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, kategorijai.
- 33 Be to, dėl Reglamento Nr. 1013/2006 III ar IIIA prieduose išvardytų atliekų, skirtų naudoti šalyse, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, ir kurių eksportas neuždraustas pagal šio reglamento 36 straipsnį, eksporto reglamento 37 straipsnyje numatyta, kad Komisija turi gauti informaciją apie taikomas procedūras prieš priimdama reglamentą, į kurį būtų įtraukti visi gauti atsakymai.
- 34 Taigi, kaip matyti iš 37 straipsnio 1 dalies i punkto, prašymu, kurį Komisija šiuo klausimu turi pateikti trečiosioms šalims, siekiama raštiško patvirtinimo, kad atliekos gali būti eksportuojamos iš Sąjungos naudoti šiose šalyse. Be to, šis tikslas yra aiškiai pakartotas Reglamento Nr. 1418/2007 1 konstatuojamojoje dalyje.

- 35 Taigi nagrinėjamu atveju „B1120“ paminėjimas Reglamento Nr. 1418/2007 priedo a skilties antraštinėje dalyje „Libanas“ reiškia, kad šios trečiosios šalies institucijos ne tik nepatvirtino raštu, jog atliekos, kaip antai nagrinėjamos pagrindinėje byloje, gali būti eksportuojamos į ją, bet, atvirkščiai, atsakyme į pagal 37 straipsnio 1 dalį išsiųstą Komisijos prašymą oficialiai informavo Komisiją, kad šių atliekų vežimas iš Sąjungos į Libaną siekiant jas naudoti šioje trečiojoje šalyje yra uždraustas.
- 36 Taigi aišku, kad paminėjus „B1120“ šiuo atžvilgiu tinkamai atspindimas Libano institucijų atsakymo turinys, nes, kaip nurodyta šio sprendimo 16 punkte, iš 2007 m. birželio 23 d. šių institucijų laiško priedo matyti, jog, kiek tai susiję su prie B1120 atliekų kategorijos priskirtomis atliekomis, jos pažymėjo 1 stulpelį, pavadintą „Šių atliekų importas iš Europos bendrijos yra uždraustas“.
- 37 Iš to, kas išdėstyta, matyti, jog nagrinėjamu atveju draudimas eksportuoti į Libaną prie B1120 atliekų kategorijos priskirtas atliekas yra pagrįstas tuo, kad jų importas į šią trečiąją šalį yra jos pačios uždraustas, dėl to šis eksporto draudimas turi būti taikomas pagal Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnį, taip pat dėl to, kad šios atliekos buvo paminėtos Reglamento Nr. 1418/2007 priedo a skilties antraštinėje dalyje „Libanas“ (tik šios nuostatos buvo nurodytos prejudiciniame klausime) bei, kaip teisingai teigė Komisija, pagal Reglamento Nr. 1013/2006 36 straipsnio 1 dalies f punktą.
- 38 Kalbant apie aplinkybę, dėl kurios kilo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo abejonės, t. y. tai, kad Libano atveju B1120 kategorija yra paminėta ir to paties priedo d skiltyje, reikia padaryti toliau pateikiamas išvadas.
- 39 Viena vertus, šiuo atveju negalima pritarti Komisijos aiškinimui, pagal kurį, jei trečioji šalis nurodė, kad draudžia importuoti į savo teritoriją tam tikras atliekas, Reglamento Nr. 1418/2007 6 konstatuojamojoje dalyje nurodytos „kontrolės procedūros, kurios skiriasi nuo Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalyje numatytų procedūrų“, yra susijusios su šiuo importo draudimu. Iš tiesų reikia priminti, kad 37 straipsnio 1 dalyje nurodytos kontrolės procedūros, t. y. nurodytosios Reglamento Nr. 1013/2006 18 ar 35 straipsniuose, yra išimtinai taikomos atliekoms, kurių importas iš esmės nėra draudžiamas.
- 40 Kita vertus, iš kito Komisijos paaiškinimo matyti, kad B1120 atliekų kategorijos atliekų nurodymas d skiltyje yra pasekmė to, kad 2007 m. birželio 27 d. laiške Libano institucijos išreiškė abejonę dėl galimo skirtingo atliekų kategorijų skirstymo, kurį taiko Bendrija ir Libano Respublika, galimų pasekmių.
- 41 Kad ir dėl kokių konkrečių priežasčių Komisija įtraukė šią kategoriją, darytina išvada, jog dėl to negali būti abejojama šio sprendimo 36 punkte padaryta išvada, pagal kurią, remiantis galiojančia Sąjungos teise, eksportuoti iš Sąjungos į Libaną prie B1120 atliekų kategorijos priskirtas atliekas yra draudžiama, ir tuo negalima pateisinti, priešingai, nei teigia QB, Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnyje įtvirtintos procedūros taikymo.
- 42 Iš tiesų tai, kad d skiltyje nurodyta – „paskirties šalyje pagal taikomus nacionalinės teisės aktus bus laikomasi kitų kontrolės procedūrų“, turi būti aiškinama atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 1013/2006 ir jo laikantis.
- 43 Taigi pagal šio reglamento 37 straipsnio 1 dalį Komisija per 20 dienų nuo šio reglamento įsigaliojimo į kiekvieną šalį, kur netaikomas EBPO sprendimas, siunčia prašymą raštu siekdama raštiško patvirtinimo, kad atliekos gali būti eksportuojamos iš Sąjungos naudoti toje šalyje, ir nurodymo, kokia kontrolės procedūra bus taikoma, jei bus, paskirties šalyje. Šioje 1 dalyje taip pat nurodyta, kad šalims, kurioms netaikomas EBPO sprendimas, suteikiama galimybė pasirinkti uždraudimą, Reglamento Nr. 1013/2006 35 straipsnyje apibūdintą išankstinio raštiško pranešimo ir leidimo procedūrą ar tai, kad paskirties šalyje nebūtų vykdoma kontrolė. Šio reglamento 37 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad jei pasirenkama vežant tam tikras atliekas netaikyti kontrolės, šiam vežimui taikomas 18 straipsnis.

- 44 Iš šių nuostatų matyti, kad remiantis tuo, jog yra nurodyta, kad paskirties šalyje pagal taikomus nacionalinės teisės aktus bus laikomasi kitų kontrolės procedūrų, taip pat galimu paprastos informavimo procedūros, numatytos Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnyje, taikymu vežant šias atliekas į šią šalį tikrai galima daryti prielaidą, kad šias atliekas galima eksportuoti iš Sąjungos naudoti nurodytoje šalyje.
- 45 Be to, kalbant apie 18 straipsnį ir nuorodą į jį Reglamento Nr. 1418/2007 6 konstatuojamojoje dalyje, reikia pridurti, kad šio reglamento 1a straipsnyje aiškiai numatyta, jog tik kai šalis savo atsakyme į Komisijos raštišką prašymą pagal Reglamento Nr. 1013/2006 37 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą nurodo, kad „neuždraus tam tikrų vežimų“ ir „jiems netaikys išankstinio raštiško pranešimo ir leidimo procedūros, aprašytos reglamento 35 straipsnyje“, tokiems vežimams *mutatis mutandis* taikomas šio reglamento 18 straipsnis.
- 46 Be to, ar Reglamento Nr. 740/2008 priede nurodyta pirminė pastaba, kurioje numatyta, kad Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnis taikomas Reglamento Nr. 1418/2007 priedo c ir d skiltims remiantis šio reglamento 1 straipsniu, turi būti suprantama taip, jog 18 straipsnyje įtvirtinta procedūra turi būti taikoma, tik jei atliekų kategorija yra nurodyta vienoje iš c ar d skilčių, išskyrus kai ji pakartotinai nurodyta a ar b skiltyse, atitinkamai susijusiose su importo draudimu ir Reglamento Nr. 1013/2006 35 straipsnyje įtvirtintos procedūros taikymu?
- 47 Galiausiai reikia pažymėti, kad Reglamento Nr. 1013/2006 36 ir 37 straipsnių bei Reglamento Nr. 1418/2007 nuostatų aiškinimas, pagal kurį to, kad pastarojo reglamento priede nurodyta, jog tam tikros kategorijos atliekas draudžiama eksportuoti į trečiąją šalį, pakanka, kad būtų nustatytas draudimas eksportuoti šias atliekas iš Sąjungos į trečiąją šalį ir būtų visai netaikomas Reglamento Nr. 1013/2006 18 straipsnis, vienintelis atitinka Sąjungos teisės aktais aiškiai siekiamus tikslus, kaip tai nurodė generalinis advokatas savo išvados 65–68 punktuose.
- 48 Klausimas, ar Sąjungos teisės nuostatos nagrinėjamu atveju yra pakankamai aiškios, kad pagal jas galėtų būti apibrėžta baudžiamosios veikos sudėtis nacionalinėje teisėje, laikantis nusikaltimo ir baudmės teisėtumo principo, kaip tai nurodė generalinis advokatas savo išvados 71 punkte, yra sprendinys tik prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo. Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad šis principas yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, numatytas Europos Sąjungos pagrindinių žmogaus teisių chartijos 49 straipsnio 1 dalyje. Šiuo principu, kurio privalo laikytis valstybės narės, kai nustato baudmę už Sąjungos teisės nuostatų nesilaikymą, reikalaujama, kad įstatyme būtų aiškiai apibrėžti nusikaltimai ir už juos taikomos baudmės. Ši sąlyga laikoma įgyvendinta, jei asmuo iš atitinkamos nuostatos formuluotės ir prireikus iš teismų išaiškinimo gali žinoti, kurie veiksmai ir neveikimas užtraukia baudžiamąją atsakomybę (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 1989 m. liepos 13 d. Sprendimo *Wachauf*, 5/88, Rink. p. 2609, 19 punktą; 2007 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Advocaten voor de Wereld*, C-303/05, Rink. p. I-3633, 49 ir 50 punktus bei 2011 m. kovo 31 d. Sprendimo *Aurubis Bulgaria*, C-546/09, Rink. p. I-0000, 41 ir 42 punktus).
- 49 Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip, kad Reglamento Nr. 1013/2006 36 straipsnio 1 dalies f punkto ir 37 straipsnio bei Reglamento Nr. 1418/2007 nuostatos turi būti aiškinamos taip, jog iš Sąjungos į Libaną draudžiama eksportuoti naudoti skirtas atliekas, kurioms priskirtas Reglamento Nr. 1013/2006 V priedo 1 dalies B sąraše nurodytas B1120 kodas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Italijos vyriausybės ir Komisijos, kurios pateikė pastabas Teisingumo Teismui, išlaidos nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1013/2006 dėl atliekų vežimo 36 straipsnio 1 dalies f punkto ir 37 straipsnio bei 2007 m. lapkričio 29 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1418/2007 dėl tam tikrų Reglamento (EB) Nr. 1013/2006 III arba IIIA priede išvardytų naudojimui skirtų atliekų eksporto į tam tikras šalis, kurioms netaikomas EBPO sprendimas dėl atliekų tarpvalstybinio vežimo kontrolės, iš dalies pakeisto 2008 m. liepos 29 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 740/2008, nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad iš Europos Sąjungos į Libaną draudžiama eksportuoti naudoti skirtas atliekas, kurioms priskirtas Reglamento Nr. 1013/2006 V priedo 1 dalies B sąrašė nurodytas B1120 kodas.

Parašai.

i — Gavus prašymą užtikrinti anonimiškumą, įžanginėje dalyje ir 2, 24, 25, 26 ir 41 punktuose nurodytas vardas buvo pakeistas raidėmis.